

FOLKETINGET

Europaudvalget

Til: Udvalgets medlemmer
Dato: 28. februar 2019

Foreløbigt referat af Europaudvalgets møde 8/2-19 vedr. Frontex

Til brug for Europaudvalgets møde fredag den 1. marts 2019 omdeles hermed foreløbigt referat af Europaudvalgets møde fredag den 8. februar 2019 vedr. Frontex.

Med venlig hilsen
Niels Yde,
udvalgsassistent

FO Punkt 4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den europæiske grænse- og kystvagt (Frontex-forordningen) og om ophævelse af Rådets fælles aktion 98/700/RIA, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 og Europa-Parlamentets- og Rådets forordning 2016/1624

– *Mandat til indledning af forhandlinger med Europa-Parlamentet*
KOM (2018) 0631

KOM (2018) 0631 – bilag 2 (samlenotat)

EUU alm. del (18) – bilag 403 (kommenteret dagsorden)

EU-note (18) – E 9 (EU-note af 16/11-18)

EUU alm. del (18) – bilag 320 (udvalgsmødereferat side 482 FO, forhandlingsoplæg forelagt 30/11-18)

Udlændinge- og integrationsministeren: Frontex-forslaget forelægger jeg med henblik på forhandlingsoplæg. Det blev fremsat tilbage i september sidste år og der er blevet forhandlet i højt tempo for at nå til enighed.

Samtidig har forhandlingerne været langstrakte, fordi det for mange lande, herunder Danmark, har været meget vigtigt at få fastslået, at agenturet ikke fratager medlemsstaternes suverænitet, når det kommer til Frontex' operative mandat.

Jeg forelagde dele af forslaget til forhandlingsoplæg tilbage i november, hvor Rådet var nået til enighed om de dele, der drejer sig om Frontex' samarbejde med tredjelande og agenturets rolle på tilbagesendelsesområdet.

Som bekendt lovede jeg at komme tilbage med henblik på at tage forhandlingsoplæg på den resterende del af forslaget, når Rådet var nær enighed om denne del. Så det er altså den resterende del af forslaget, som jeg anmoder om udvalgets opbakning til i dag. Det drejer sig om Frontex' mandat og operative kapacitet og forslaget om at etablere et stående korps.

Regeringen kan støtte etableringen af et stående korps, og jeg er glad for, at man har lyttet til Danmark og de øvrige lande og sikret, at antallet af grænseeksperter skal tilrettelægges og prioriteres på den bedst mulige måde og afspejle de operative behov. Og at medlemsstaternes bidrag til det stående korps skal aftales årligt ved bilaterale aftaler mellem de enkelte medlemsstater og Frontex under hensyntagen til de operative behov.

Forhandlingsoplægget lyder derfor som følger:

- Regeringen støtter etableringen af et stående korps, der – baseret på årlige forhandlinger om et årligt bidrag fra medlemsstaterne, der afspejler de operationelle behov – har en maksimal kapacitet på op til 10.000 personer.
- Regeringen støtter, at medlemsstaternes bidrag til det stående korps skal afspejle en rimelig balance medlemsstaterne imellem.
- Regeringen støtter indførelsen af en midtvejsevaluering, der skal evaluere korpset, herunder dets overordnede kapacitet og opbygning, eksisterende og potentielle operationelle behov og ændringer i en medlemsstats mulighed for at bidrage til korpset.
- Regeringen – når der er opnået generel indstilling i Rådet – vil tilkendegive, at Danmark støtter forslaget.

På den baggrund håber jeg på udvalgets opbakning til forhandlingsoplæg.

Rasmus Nordqvist undrede sig over, hvad et korps på 10.000 personer skulle foretage sig ved de ydre grænser, hvis den nationale kompetence gør sig gældende her. Var det 10.000 kontorpladser, man rykkede ud? Hvem havde ansvaret for, om reglerne bliver overholdt og ingen konventioner bliver brudt?

Sofie Carsten Nielsen bakkede op om en indsats ved de ydre grænser og var uforstående over for regeringens skepsis. Var det ikke kontrol ved de ydre grænser, der skulle til for at få styr på situationen? Hvem ville blive udsendt fra Danmark og fra de andre lande? Og var der ikke behov for koordinerede instrukser for, hvordan indsatsen skulle udmøntes? Og ville ministeren sige noget om processen – ville forslaget blive vedtaget nu?

Peter Hummelgaard Thomsen sagde, at han på trods af, at han havde fulgt hele debatten, ikke havde fundet svar på, hvad de 10.000 personer skulle lave. Kunne ministeren fortælle ham det? Han påskønnede, at regeringen havde et mål om, at antallet af personer skulle være behovsbestemt. Han var enig i en styrkelse af indsatsen ved de ydre grænser, men gjorde man det ved at placere 10.000 personer ved grænserne? Ville deres job blive at indregistrere flygtninge? Og hvad var de øvrige landes holdning til forslaget?

Kenneth Kristensen Berth efterlyste en forstærket grænsekontrol, men mente, at den ville være uden effekt, hvis den ikke gjorde det muligt at sende migranter retur. Som det var nu, skulle de bare sige ordet asyl for at komme ind. Det kunne være godt, hvis korpset kunne være med til at danne en mur omkring Europa og sørge for at sende alle retur. Det ville forudsætte, at der blev lavet aftaler med tredjelande, eller at man blæste på konventioner og bare afviste folk, der kommer til Europa og agerer grænseløbere under på-

skud af at være asylansøgere. Budgettet for Frontex var stadig stigende, men dette forslag var en papirtiger, som man ikke kunne bruge til noget, så længe der ikke var villig til at tilsidesætte konventioner, så man kan forsvare kontinentet mod masseindvandring.

Kenneth Kristensen Berth mente endvidere, at det burde være nationalstaterne, der har ansvaret for at kontrollere ved grænserne. Ministeren sagde da også, at det stadig lå inden for national kompetence, men Dansk Folkeparti anså det alligevel som en form for europæisering af grænsekontrollen. At Danmark bilateralt medvirkede til at betale til de sydeuropæiske lande, der har problemer med at bevogte deres grænser, ville være en bedre løsning. Men det faldt med, at man ikke kan afvise de ankomne, der bruger ordet asyl – så slår portene op. På grund af flygtningekonventioner var kontinentet på vej i en gal retning. Han kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Udlændinge- og integrationsministeren var enig Kenneth Kristensen Berth i, at man burde indføre et nyt asylsystem. På den baggrund havde Danmark og Østrig fremlagt et forslag, der går på, at flygtninge skal søge asyl i det første sikre land, hvilket for de flestes vedkommende vil være et afrikansk land. Indtil der kommer et effektivt asylsystem, måtte man dog sørge for at sikre de ydre grænser. En af de måder, man kan gøre det på, er ved at hjælpe EU-lande med at få styr på de ydre grænser.

Ministeren henviste til et besøg, hun havde været på i Bulgarien, hvor hun havde fået et indblik i den kontrol, der foretages ved grænsehegnet af Frontex' personale. Staben på de 10.000 personer skulle hjælpe med grænsepatruljering, identitetskontrol, håndtering af rejsedokumenter og medvirke til at tillade eller nægte indrejse – kort sagt det helt almindelige grænsearbejde. Frontex skulle nu også medvirke til håndteringen af hjemsendelser, og det kræver nogle hænder.

Om ansvaret sagde ministeren til Rasmus Nordqvist, at det var fordelt efter gældende principper: EU-lovgivning og konventioner samt et Frontex-adfærdskodeks.

Til Sofie Carsten Nielsen sagde ministeren, at det afhang af medlemslandene og af fordelingen ved den årlige forhandling, hvem der skulle sendes ud. Hun kunne ikke sige, hvornår forslaget ville blive vedtaget, men formandskabet lagde op til, at det blev inden europaparlamentsvalget.

Holger K. Nielsen støttede forhandlingsoplægget. Han mindede om, at den græske grænsekontrol på et tidspunkt var brudt sammen under presset. I den sammenhæng var grækerne noget skeptiske over, at de nationale beføjelser blev udfordret. Hvad ville relationen blive mellem Frontex-personale og nationale grænsebevogtningsfolk? Og hvilke former for personale ville komme fra

Danmark? Politibetjente, toldere? Hvis der opstod en konflikt mellem en udsendt fra Danmark og f.eks. en lokal græsk tolder, skulle den så løses i henhold til den græske lovgivning? Og hvis den danske tolder var utilfreds med den græske måde at håndtere situationen på, skulle vedkommende så gå til den lokale græske toldchef? Der ville formentlig opstå mange konflikter der, hvor forskellige kulturer mødes, så hvad var muligheden for at få dem løst?

Rasmus Nordqvist undrede sig over, hvordan medarbejdere fra alle EU-landene kan samarbejde uden et fælles system. Hvis regler skulle de agere efter? Hvem kunne de klage til? Alternativet kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Kenneth Kristensen Berth mente, at det var en historisk dag, for han var enig med Holger K. Nielsen og Rasmus Nordqvist i, at de satte spørgsmålstegn ved, hvordan det skulle kunne fungere med 27 forskellige lovgivninger og uden et klart lovgrundlag at operere ud fra. Det var det, Dansk Folkeparti kaldte europæisering af grænsekontrollen, fordi der pludselig er et hold fra hele Europa, der skal bevogte grænser. Den europæisering var så ikke fuldstændigt gennemført uden et fælles lovgrundlag. Han mente, at man sagtens kunne hjælpe andre lande med opgaven, men det skulle ske bilateralt ved, at Nordeuropa sender penge til håndteringen ved de ydre grænser og så i øvrigt styrke grænsekontrollen i egne lande.

Kenneth Kristensen Berth konkluderede, at Dansk Folkeparti ikke var imod hele forslaget, og at det f.eks. var en god idé at samarbejde om hjemsendelsesaspektet, men i sin helhed var forslaget en papirtiger. Man skulle gerne nå dertil, hvor man ikke alene kan bevogte grænserne, men også håndhæve dem og returnere mennesker til deres hjemlande. Det var absurd at opbygge så stort et system, der så ikke kan sende folk retur. Man måtte indse, at ordet asyl ikke skal kunne åbne alle døre – ellers går Europa til grunde.

Udlændinge- og integrationsministeren svarede, at der var lovgivning på området såsom Schengens grænsekodeks og EU- og folkeretten. En dansk grænsebetjent ville kunne retsforfølges, og ministeren var med på, at der skulle være fokus på, at der sprogbarrierer og forskellige kulturer. Fra hendes besøg ved den tyrkisk-bulgarske grænse var det også hendes oplevelse, at man var opmærksom på at skabe en fælles forståelse. Ministeren foreslog Holger K. Nielsen at sende ham et skriftligt svar med scenariobeskrivelser af procedurer, hvis der opstår problemer i samarbejdet ved grænserne.

Holger K. Nielsen pointerede, at han trods indlysende udfordringer ikke ville gå imod forhandlingsoplægget, for hvad var alternativet? Man var nødt til at få styr på situationen. Hvilke personalegrupper skulle sendes til grænserne? Han takkede ja til at modtage at modtage en beskrivelse af scenarier.

Kenneth Kristensen Berth spurgte, om en dansk politibetjent, der er udstationeres i Grækenland og forbryder sig mod noget, så skulle straffes i henhold til græsk lovgivning.

Udlændinge- og integrationsministeren svarede Holger K. Nielsen, at der var tale om danske politifolk, der er trænet i grænsekontrol. Hvis en dansk betjent begår noget kriminelt i Grækenland – f.eks. at slå en gammel dame ned – skal sagen håndteres efter græsk ret, men opstår der problemer i arbejdssammenhæng, vil det være dansk lov, der gælder.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet havde ytret sig imod det.